

NABZDYŻYW (1) *sb m*

N pl nabzdyżywi.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.

Ten, który żyje czyimś kosztem: Ták bogáte sieroty gubią iáko żywi Niewsłydliwi pochlebcy/chytrzy nábzdyżywi. KlonWor 55.

Synonimy: chwalca, pochlebca, pochlebiacz, pochlebnik.

HJ